

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci **žalobce: V. R., právně zastoupeného Mgr. Josefem Smutným, advokátem**, se sídlem Třída Míru 92, 530 02 Pardubice, **proti žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.2.2017, č.j. MV-130825-4/SO-2016,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou (§ 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů /dále jen „zákon o pobytu cizinců“/) podanou podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 8.7.2016,

č.j. OAM-6806-16/DP-2016, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná - podle ust. § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců pro nesplnění podmínek tam stanovených.

Žalobce namítá, že byl zkrácen na svých právech, neboť byla chybně posouzena otázka jeho nákladů na bydlení. Žalobce přitom prokázal výši příjmů, které měl v rozhodné době od D. M., a to potvrzením družstva ze dne 19.2.2016. Žalobce tvrdí, že požadavek na prokázání výše příjmů po této době, kdy se fakticky začal připravovat na podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná, je v rozporu se zákonem. K posouzení výše nákladů na ubytování pak žalobce uvedl, že žalovaný neuznal žalobcem vysvětlené chyby v nájemní smlouvě, které žalobce nezpůsobil. Svá tvrzení přitom dokládal potvrzením o zajištění ubytování ze dne 1.3.2016, svým vyjádřením ze dne 28.6.2016 a opravou nájemní smlouvy ze dne 13.7.2016, když pro svoji nepřítomnost toto nemohl předložit dříve.

Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému pojednání a rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobce dle potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice zahájil výkon samostatné výdělečné činnosti dne 1.2.2016 a dle výpisu z veřejné části Živnostenského rejstříku mu vzniklo živnostenské oprávnění ode dne 13.4.2012, přičemž jako zaměstnanec byl žalobce veden u shora uvedeného družstva do 31.1.2016. Ve výzvě Ministerstva vnitra ze dne 7.4.2016 byl proto žalobce vyzván k předložení aktuálního měsíčního příjmu, když byl poučen, že požadované může doložit účetní závěrkou a výpisem z banky za posledních šest měsíců, ze kterého bude vyplývat stálost a pravidelnost příjmů, to však žalobce nedoložil. Ve vztahu k nájemní smlouvě pak žalovaný uvedl, že ji nebylo možno považovat za doklad věrohodně prokazující náklady bydlení, neboť pod uvedeným parcelním číslem se nenacházel objekt bydlení, nýbrž zahrada, nebylo přitom v pravomoci žalovaného posuzovat předloženou nájemní smlouvu jiným, než v ní výslovně uvedeným způsobem. Pokud jde o změny provedené v nájemní smlouvě následně (předloženo dne 30.5.2016), nebylo zřejmé, kdo je provedl, nebyl zde patrný projev souhlasu smluvních stran s provedenými změnami, tudíž k nim nebylo možno přihlížet. Z uvedeného důvodu byl pro výpočet výše nákladů žalobce na bydlení použit nejvyšší zákonný normativ. Oprava nájemní smlouvy ze dne 13.7.2016 byla podána k poštovní přepravě dne 15.7.2016, zatímco rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno dne 11.7.2016, tedy nebylo možné se s ní již ani v žalovaném rozhodnutí vypořádat. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil aktuální čistý měsíční příjem, nemohl prokázat, že má zajištěny prostředky na hrazení nákladů spojených s jeho bydlením.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Ze správního spisu krajský soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Žalobce podal dne 15.3.2016 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná. Žalobce doložil pracovní smlouvu za období listopad 2015 až leden 2016, avšak bez konkrétní výše stanovené mzdy. Následně byl výzvou ze dne 7.4.2016 vyzván k doložení aktuálního stavu prokázáním úhrnného měsíčního příjmu podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, za období od ledna do března 2016 a výplatních pásek od listopadu 2015 do března 2016. Současně byl žalobce upozorněn na okolnost, že po ověření předložené nájemní smlouvy bylo zjištěno, že předmět nájmu není objektem bydlení, nýbrž že se jedná o zahradu, proto byl žalobce vyzván k doložení

skutečných nákladů na bydlení. Dne 30.5.2016 žalobce doložil tutéž nájemní smlouvu s doplněnými opravami údajů, aniž by bylo zjevné, kdo opravy učinil a zda se jedná o shodný projev vůle smluvních stran. Z vyjádření zástupce žalobce ze dne 29.6.2016 k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci vyplynulo, že žalobce v době od 9.4.2016 do 17.5.2016 pobýval na Ukrajině, proto marně uplynula lhůta k odstranění vad uvedených podání. Svoje tvrzení o pobytu na Ukrajině žalobce údajně dle právního zástupce doložil cestovním dokladem a vysvětlil správnímu orgánu dne 18.5.2016. O těchto okolnostech nejsou ve správním spise žádné záznamy. Nepřítomnost žalobce v době od 9.4.2016 do 17.5.2016 byla následně prokázána kopií cestovního dokladu. Pokud jde o pracovní činnost žalobce, ta byla ve vztahu k D. M. ukončena k 31.1.2016, což je prokázáno včetně měsíčního příjmu žalobce ve výši 8 395 Kč potvrzením zaměstnavatele ze dne 19.2.2016. Správní orgán prvního stupně, jakož i žalovaný zhodnotil shromážděné důkazy jako nedostatečné ve vztahu k prokázání skutečné výše nákladů žalobce na bydlení podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný proto akceptoval výklad správního orgánu prvního stupně, podle kterého bylo třeba v případě žalobce z předložených dokladů vzít za prokázaný měsíční úhrnný příjem ve výši 8 395 Kč, který však nepokryje měsíční náklady na bydlení 11 141 Kč podle zák. č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. Žalovaný doplnil, že skutečnost pobytu žalobce na Ukrajině od 9.4.2016 do 17.5.2016 svědčí o tom, že tento nezpřetrhal vazby se svojí rodinou na Ukrajině. Žalovaný uzavřel, že žalobce nesplnil podmínky § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jejichž smyslem je povolit dlouhodobý pobyt pouze těm osobám, které se nestanou zátěží pro sociální systém České republiky.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1,2 s.ř.s.), přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců je cizinec k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání povinen předložit: *doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započítatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu s ním společně posuzované osoby, je povinen na požádání předložit též její prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti.*

V dané věci se žalobci podařilo prokázat jeho příjem ve výši 8 395 Kč, a to potvrzením o výši příjmů ze závislé činnosti ze dne 19.2.2016. Jiný příjem žalobce neprokázal. Pokud jde o otázku nákladů na bydlení, pak se krajský soud ztotožňuje s posouzením doložených podkladů správním orgánem prvního stupně a následně žalovaným,

neboť žalobce byl řádně vyzván a poučen o možnosti odstranit vady předložené nájemní smlouvy, kterou nebylo možno vyhodnotit jako listinu prokazující ubytování žalobce v objektu způsobilém k bydlení. To, že žalobce pobýval v době vedení správního řízení na Ukrajině, nemůže krajský soud při hodnocení věci zohlednit, neboť to byl právě žalobce, kdo řízení podáním žádosti vyvolal a kdo předložil vadné podklady pro vydání rozhodnutí. Bylo proto v zájmu žalobce, aby si výkon svých procesních práv zajistil prostřednictvím zmocnění jiné osoby v duchu zásady *vigilantibus iura* (práva patří bdělým). Žalobce přitom nepožádal podle § 24 odst. 2 správního řádu za podmínek podle § 41 o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla výzva k odstranění vad podání doručena. Následné předložení nájemní smlouvy s provedenými opravami pak nemohlo vnést do věci nový právní pohled, neboť ze smlouvy nebylo zjevné, zda s opravami projevíly souhlas smluvní strany. Nelze přitom přehlédnout, že žalobce nedoložil řádně opravenou nájemní smlouvu do vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ač byl od 21.6.2016 zastoupen právním zástupcem. Oprava nájemní smlouvy s ověřením podpisů spolu s dokladem o zajištění ubytování byla žalovanému doručena až dne 18.7.2016, tedy po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které bylo vyhotoveno dne 8.7.2016 a vypraveno dne 11.7.2016, proto k ní žalovaný nemohl přihlížet při vydání žalovaného rozhodnutí, neboť se jednalo o návrhové řízení, v němž se uplatňuje zásada koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu, podle kterého *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.* Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce v průběhu správního řízení řádně neprokázal výši skutečně vynakládaných měsíčních nákladů na ubytování, proto správní orgán prvního stupně a následně žalovaný správně vycházely z ust. § 9 odst. 1 zák. č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, když částka životního minima osoby, která není posuzována společně s jinými osobami činí 3 410 Kč a nejvyšší částka normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení podle počtu osob v rodině podle § 28 zák. č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře ve znění nařízení vlády č. 395/2015 Sb., kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2016 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení, činí 7 731 Kč u jedné osoby. Tedy žalobce byl povinen doložit svůj úhrnný měsíční příjem ve výši nejméně 11 141 Kč (3410 Kč jako částka životního minima + 7 731 Kč jako částka normativních nákladů na bydlení). Žalobce však doložil svůj úhrnný měsíční příjem pouze v nedostatečné výši 8 395 Kč. Z uvedeného důvodu je proto žalované rozhodnutí v souladu se zákonem, když žalovaný podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl dovolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byla žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná pro nesplnění podmínek (neprokázání dostatečného měsíčního úhrnného příjmu) podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců zamítnuta.

Pro úplnost a nad rámec žalobních bodů krajský soud poznamenává, že správní orgány se v dostatečném rozsahu zabývaly rovněž přiměřeností dopadů rozhodnutí (§ 174a zákona o pobytu cizinců), do soukromého a rodinného života žalobkyně, když dospěly k závěru, že k nepřiměřenému zásahu nedojde, neboť rodina žalobce pobývá na území domovského státu žalobce a žalobce je s ní v kontaktu.

Krajský soud tak dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i žalovaného se zakládají na zákonném postupu, jsou řádně odůvodněna a korespondují s

obsahem správního spisu. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému toto právo soud nepřiznal, neboť mu podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady řízení, které by přesahovaly běžný rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 11. října 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: